

บทที่ 4

วิเคราะห์แนวคิด รูปแบบ กระบวนการเรียนรู้และแนวทางการดำเนินงานจัดการศึกษาของมัธยมศึกษาตอนต้น หมู่ที่ 4 ตำบลแหลมโพธิ์ อำเภอยะหริ่ง จังหวัดปัตตานี ตามแนวพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทั้ง 9 หมวด ดังนี้

1. หมวดที่ 1 บททั่วไป ความมุ่งหมายและหลักการ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ได้กำหนดความมุ่งหมายและหลักการไว้ 4 มาตรา คือ มาตรา 6-9 ดังนี้

มาตรา 6

การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้ และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข

เป้าหมายและจุดประสงค์ของการเปิดสอนโรงเรียนคาทอลิก เพื่อการพัฒนาพื้นฐานความรู้ ศีลธรรมแก่เยาวชน ให้มีภูมิคุ้มกันและสามารถดำรงตนในสังคมอย่างมีสติปัญญา มีความรู้ ที่พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม วัฒนธรรมอิสลามที่ดีงาม เป็นการเพิ่มพูนความสมบูรณ์ของชีวิต บุคคลสู่ความเป็นอยู่ร่วมกันในสังคมอย่างสันติสุข ตามหลักการพื้นฐานของศาสนาอิสลามอย่างแท้จริง

มาตรา 7

ในกระบวนการเรียนรู้ต้องมุ่งปลูกฝังจิตสำนึกที่ถูกต้องเกี่ยวกับการเมืองการปกครอง ในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข รู้จักรักษาและส่งเสริมสิทธิ หน้าที่ เสรีภาพ ความเคารพกฎหมาย ความเสมอภาค และศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ มีความภาคภูมิใจในความเป็นไทย รู้จักรักษาผลประโยชน์ส่วนร่วมและของประเทศชาติ รวมทั้งส่งเสริมศาสนา ศิลปะวัฒนธรรมของชาติ การกีฬา ภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และความรู้อันเป็นสากล ตลอดจนอนุรักษ์

ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีความสามารถในการประกอบอาชีพ รู้จักพึ่งตนเอง มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ใฝ่รู้ และเรียนรู้ด้วยตนเองอย่างต่อเนื่อง

กระบวนการเรียนการสอนในยุคประชาธิปไตย เด็กนักเรียนจะได้ประสบการณ์ตรงมากมายเกี่ยวกับการเมืองระบอบประชาธิปไตย เพราะโรงเรียนและมัธยมจะมีกิจกรรมภาคปฏิบัติมากมายที่มอบหมายให้นักเรียนได้ปฏิบัตินับเป็นการเรียนรู้อย่างแท้จริง เช่น การเลือกหัวหน้านักเรียน หัวหน้างาน/กิจกรรมต่าง ๆ ตลอดจนการเลือกคณะทำงานในกิจกรรมที่กำหนด นับเป็นการแสดงออกถึงความสามารถที่สร้างความภูมิใจแก่นักเรียน การจัดการศึกษาของมัธยมทั้ง 3 ประเภท ล้วนส่งเสริมและสามารถตอบสนองผลประโยชน์ ของตนเองในชุมชนด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม การประกอบอาชีพที่เหมาะสม การใช้ภูมิปัญญาในชุมชนในการถ่ายทอดองค์ความรู้ทางศาสนา ที่โยงใยสัมพันธ์ระหว่างองค์ความรู้ที่อยู่รอบ ๆ ชุมชน

มาตรา 8 การจัดการศึกษาให้ยึดหลักดังนี้

- (1) เป็นการศึกษาตลอดชีวิตสำหรับประชาชน
- (2) ให้สังคมมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา
- (3) การพัฒนาสาระและกระบวนการเรียนรู้ให้เป็นไปอย่างต่อเนื่อง

การจัดการศึกษาทั้ง 3 ประเภท ข้างต้น มัธยมศึกษาตอนต้น สามารถดำเนินการที่สอดคล้องกับ มาตรา 8 ทุกประการ เพราะการเกิดของโรงเรียนดัดดิก การฝึกอบรม การศึกษาที่ตาบ ล้วนเป็นการศึกษาตลอดชีวิต ที่อิสลามระบุชัดเจนว่า การศึกษาเป็นภาระและหน้าที่หลักของมุสลิมน ให้ทุกคนได้เรียนรู้วิชาการต่าง ๆ ตั้งแต่อยู่ในเปล (ทารก) จนถึงหลุมฝังศพ (จนตลอดชีวิต) การจัดการศึกษาทั้งหมดเป็นการมีส่วนร่วมของชุมชนอย่างแท้จริง และทั้งหมดสามารถต่อยอดในเรื่องการเรียนต่อตลอดจนสามารถนำองค์ความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันอย่างต่อเนื่อง เพราะส่วนใหญ่การเรียนรู้ศาสนา เพื่อนำไปปฏิบัติให้ถูกต้องตามหลักการอิสลาม

มาตรา 9 การจัดระบบ โครงสร้าง และกระบวนการจัดการศึกษา ให้ยึดหลักดังนี้

- (1) มีเอกภาพด้านนโยบาย และมีความหลากหลายในการปฏิบัติ
- (2) มีการกระจายอำนาจไปสู่เขตพื้นที่การศึกษา สถานศึกษา และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

- 3) มีการกำหนดมาตรฐานการศึกษา และจัดระบบประกันคุณภาพการศึกษาทุกระดับและประเภทการศึกษา
- 4) มีหลักการส่งเสริมมาตรฐานวิชาชีพครู ณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา และการพัฒนาครู ณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาอย่างต่อเนื่อง
- 5) ระดมทรัพยากรจากแหล่งต่างๆ มาใช้ในการจัดการศึกษา
- 6) การมีส่วนร่วมของบุคคล ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เอกชน องค์กรเอกชน องค์กรวิชาชีพ สถาบันการศึกษา สถานประกอบการ และสถาบันสังคมอื่น

การจัดการเรียนการสอนของมัธยมศึกษาฐานเอ็ม เป็นกระบวนการของชุมชนทั้งหมด รูปแบบการจัดการเรียนการสอนทุกประเภท ล้วนเป็นการขับเคลื่อนของสังคม ที่ต้องการพัฒนาไปในทิศทางที่จะทำให้ “ ประชาชนมีความรู้มากและเพิ่มพูนความศรัทธาให้สูงขึ้น “

ในมาตรา 9 นี้ชุมชนบ้านมัธยมบ้านคาใต้ อาจจะยังขาดประสบการณ์ ในกระบวนการทำมาตรฐานการศึกษา แต่วิสัยทัศน์ด้านความคิดความอ่าน ในการพัฒนาขีดความสามารถ ของการเรียนการสอนทุกประเภทมีอยู่ค่อนข้างมาก ดังนั้นหากนำเอาบรรทัดฐานเรื่องการประเมินผล เพื่อขอระดับมาตรฐานการศึกษา ที่จัดโดยรัฐหรือองค์กรเอกชน ที่มีภารกิจในการจัดการศึกษาโดยตรง มาเปรียบเทียบกับจัดการศึกษาของมัธยม ในเวลานี้ดูจะยังไม่เหมาะสม เพราะมัธยมกำลังอยู่ในระหว่างการก้าวเดิน ในด้านการจัดการศึกษาในระบบ

การจัดการศึกษาของชุมชนมัธยมบ้านคาใต้ เป็นการจัดการแบบช่วยเหลือตัวเอง ไม่มีหน่วยงานอื่นมาสนับสนุนแต่อย่างใด กระบวนการที่คณะกรรมการมัธยม ได้พิจารณาเห็นว่าการศึกษาถึงแม้จะเป็นความสำคัญอันดับหนึ่ง แต่การสร้างจิตสำนึกด้านการศึกษาแก่เด็ก ๆ และผู้ปกครองเป็นงานหนึ่งที่มีความสำคัญอยู่ในลำดับต้น ๆ เช่นกัน จะเห็นได้จากการล้มลุกคลุกคลาน ของการหยุดชะงักของการเปิดสอนโรงเรียนคาตอลิก ในรอบหลาย ๆ ปีที่ผ่านมา

ในกรณีการส่งเสริมมาตรฐานในวิชาชีพครู และบุคลากรทางการศึกษา เป็นเรื่องสำคัญยิ่ง และเป็นสิ่งที่สังคมนี้ต้องการมาก แต่โรงเรียนประเภทนี้ยังไม่สามารถทำได้มากนัก เพราะปัจจัยและกำลังทรัพยากรด้านต่าง ๆ มีไม่เพียงพอ ขาดการเหลียวแลจากภาครัฐและผู้เกี่ยวข้อง ทางออกที่โรงเรียนได้ปฏิบัติคือ การเข้าร่วมเป็นสมาชิกชมรมโรงเรียนคาตอลิกจังหวัดปัตตานี ที่ประชาคมโรงเรียนคาตอลิกเรียกว่า “ ปุสตากา PUSTAKA “ เพื่อทำหน้าที่ในการประสานงานต่างๆ ช่วยเหลือจัดหาเอกสาร ตำราเรียน ฝึกอบรมครู การจัดการกีฬาเพื่อเชื่อมสัมพันธ์ ระหว่างนักเรียน คณะครู และผู้เกี่ยวข้อง เป็นประจำปีละครั้ง

หมวดที่ 2 สิทธิและหน้าที่ทางการศึกษา

ในหมวดนี้มี 5 มาตรา คือตั้งแต่มาตราที่ 10 ถึงมาตราที่ 14 เน้นการศึกษาพื้นฐาน ซึ่งที่ผ่านมาเป็นการจัดการศึกษาในภาครัฐ และองค์กรเอกชนบางองค์กรเท่านั้น เป็นการจัดการศึกษาภาคบังคับ ปกติ เน้นวิชาการสามัญศึกษา แนวคิดการศึกษาทางศาสนาอิสลาม คือการวางพื้นฐานทางศาสนาที่ควบคู่กับความรู้ทั่วไป แต่เมื่อช่องทางด้านการศึกษาในอดีตถูกปิด ชุมชนมุสลิมมีทางออกของตนเอง เพราะเป็นภารกิจที่ศาสนาได้กำหนดไว้ ต้องได้รับการปฏิบัติ ถึงแม้จะไม่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐก็ตาม

การมี พ.ร.บ. การศึกษาลบนี้ เป็นการเปิดโอกาส ที่จะให้ชุมชนสามารถนำสังคมของตนไปในแนวทางที่เหมาะสม และสอดคล้องกับศาสนา ความเชื่อ ประเพณี และวิถีชีวิตของแต่ละชุมชน ดังนั้นหากพิจารณาในมาตรา 10 ถึงมาตรา 14 จึงเป็นภารกิจที่หนักอึ้งของรัฐ ที่จะค้นหาแนวทางในการสนับสนุน เพื่อสามารถตอบสนองการจัดการเรียนการสอน ของมัศยิดอย่างเป็นรูปธรรม โดยเร่งด่วน

หมวด 3 ระบบการศึกษา

ระบบการศึกษาใน พ.ร.บ. หมวด 3 มี 7 มาตรา คือ ตั้งแต่มาตรา 15-21 ในระบบการศึกษาของมัศยิดคารูณานิยม เป็นการจัดการศึกษาทั้ง 3 ระบบ มีการศึกษาในระบบเพียงระบบเดียว คือระบบโรงเรียนคาตีกา เมื่อเรียนจบชั้น 5 จากโรงเรียนคาตีกาแล้ว สามารถต่อยอดในชั้นที่สูงขึ้น คือสามารถนำความรู้ ความสามารถไปเทียบเพื่อเรียนต่อในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามเท่านั้น

ปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคต คือ เมื่อการศึกษาพื้นฐานบังคับ 12 ปี ความพร้อมของชุมชน ความพร้อมของโรงเรียนประถมศึกษาในชุมชน สามารถตอบสนองความต้องการของเด็กและผู้ปกครองอย่างแท้จริงหรือไม่ เพราะในสภาพปัจจุบัน ชุมชนบ้านคาใต้ระนอกจากประชาชนผู้มีอาชีพด้านการประมง และฐานะค่อนข้างจะยากจนแล้ว กระบวนการจัดการเรียนการสอนของมัศยิด ยังอยู่ในภาวะที่จำกัด ในทุกๆด้าน อาทิด้านบุคลากรและความสามารถด้านการจัดการ

จึงมีความจำเป็น ในการสร้างกระบวนการเรียนรู้ระหว่างชุมชน สถานศึกษาของรัฐในชุมชน อบต. มัสยิด ผู้ปกครองและนักวิชาการศึกษาจากภายนอก เพื่อแสวงหาทางออกที่ดี ถูกต้องและมีประโยชน์ต่อชุมชน ประเทศชาติในอนาคตอันใกล้

หมวด 4 แนวการจัดการศึกษา

มาตรา 22 ถึง มาตรา 30 ซึ่งส่วนใหญ่ได้เน้นการจัดการศึกษา ที่ยึดหลักผู้เรียนทุกคนมีความสามารถเรียนรู้ และพัฒนาตนเองได้ตามศักยภาพ และเนื้อหาการสอนสามารถบูรณาการความรู้ ความสัมพันธ์ของตนเองและชุมชน โดยยึดหลักกระบวนการเรียนรู้ กระบวนการคิด เชิงพัฒนา ที่อยู่บนพื้นฐานทางคุณธรรม

กรณีศึกษาเรื่องกระบวนการจัดตั้งโรงเรียนตาดิกาของมัสยิดคารุลนาอิม จะสอดคล้องกับหมวด 5 นี้อยู่ในระดับหนึ่ง ดังรายละเอียดต่อไปนี้

กระบวนการ : ก่อนที่จะเปิดการเรียนการสอนในครั้งนี คณะกรรมการมัสยิดได้วางระบบต่าง ๆ อย่างละเอียด เพื่อป้องกันความล้มเหลวที่จะเกิดขึ้นได้อีก โดยมีขั้นตอนพอสังเขป ดังนี้

1. การสร้างจิตสำนึกด้านการศึกษา แก่ผู้ปกครองโดยมีการอ่านคุตบะฮ์ (เทศนาธรรม) ในวันศุกร์ ติดต่อกันหลายสัปดาห์ ซึ่งเนื้อหาของคุตบะฮ์มุ่งเน้นเรื่องความสำคัญ ความจำเป็นด้านการศึกษา ที่อิสลามได้กล่าวไว้ทั้งในอัล-กุรอาน และอัล-หะดีษ มีการเชิญนักการศึกษาจากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ ไปบรรยายพิเศษในมัสยิด ตลอดจนการตรวจสอบการตอบสนองของประชาชนในร้านน้ำชาต่างๆ ที่อยู่ในชุมชนว่า ชาวบ้านเขาคิดอย่างไรกับเนื้อหาของคุตบะฮ์ เนื้อหาของการบรรยายธรรมต่างๆ

2. สำรวจหาเด็กนักเรียนที่มีอายุ 4-13 ขวบ ที่ต้องการเรียน

3. วิเคราะห์ค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้น เช่น ค่าตอบแทนครูผู้สอน ค่าสมุด ค่าหนังสือ ค่ากระดาษข้อสอบ ค่าชอล์ก และอื่นๆ

4. แสวงหาแนวทางในการหางบประมาณ เพื่อรับรองค่าใช้จ่ายในข้อ 3 โดยมีข้อสรุปจากที่ประชุมของมัสยิดดังต่อไปนี้

4.1 ให้จัดทำฐานข้อมูลของเด็กอายุ 4-13 ปี ทั้งหมด

4.2 สอบถามความสมัครใจของเด็กและผู้ปกครอง

4.3 แจ้งข่าวสารเพื่อการเปิดเรียน และค่าใช้จ่ายที่จะเกิดขึ้นของผู้ปกครอง เช่น ค่าทำรุ่ง สัปดาห์ละ 7 บาท ต่อคน ถ้าหากครอบครัวใดมีลูกมากกว่า 3 คน จะจ่ายเพียง 14 บาท ต่อสัปดาห์ นอกนั้นยังได้ขอความร่วมมือ เรื่องการดูแลเครื่องแต่งตัว ตลอดจนความรับผิดชอบในการดูแลบุตรของตน ให้ไปเรียนหนังสือตามเวลาที่กำหนด คอยเป็นหูเป็นตาดูแลลูกของคนอื่น ๆ ที่เป็นเพื่อนของลูกตน

4.4 จัดให้มีการรับและจ่ายซากเตฟิเดระฮ..ประจำปีที่มีสยิด โดยมีสยิดจะเป็นคนจัดการแจกจ่ายแก่ผู้มีสิทธิ และส่วนหนึ่งจะเป็นค่าตอบแทน แก่ครูผู้สอนในโรงเรียนตาดิกา 8-10 คน ดังกล่าวด้วย

4.5 เปิดโอกาสให้ประชาชนทั้งในหมู่บ้านและภายนอกพื้นที่บริจาค

4.6 แสวงหาอาชีพเสริมที่ทำด้วยระบบกลุ่ม เช่น การเลี้ยงปลาในกระชัง การเลี้ยงปลาตุกในบ่อซีเมนต์ ฯลฯ เมื่อมีการเก็บเกี่ยว ผลกำไรส่วนหนึ่งจะหักเป็นค่าใช้จ่ายในการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนตาดิกาด้วย

4.7 แจ้งข่าวสารให้ประชาชน (ผู้ปกครอง) ทราบเคลื่อนไหวในเรื่องต่างๆ ของโรงเรียน ทุกวันศุกร์ และการจัดบอร์ดประชาสัมพันธ์ข่าวสารต่างๆ อยู่เสมอ

4.8 ใช้สภากาแฟในชุมชนให้เกิดประโยชน์ในการตรวจสอบข้อวิพากษ์วิจารณ์ กิจกรรมต่างๆ ของโรงเรียน

4.9 เปิดโอกาสให้เด็กนักเรียนประเมินผลตนเอง ครู และการบริหารของโรงเรียนด้วย

บรรยายภาพ:กิจกรรมการถ่ายภาพวิถีชีวิตของชุมชนแก่เด็กและเยาวชน

หมวดที่ 5 การบริหารและจัดการศึกษา

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2542 ได้จัดแบ่งหมวดการบริหาร และการศึกษา ออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 คือการบริหาร และจัดการศึกษาของรัฐ ประกอบด้วยมาตรา 31 ถึงมาตรา 40 ซึ่งเป็นการกล่าวถึงการให้กระทรวงหลัก ในการกำกับดูแลการศึกษาทุกระดับ และทุกประเภท รวมถึงการศาสนา ศิลปวัฒนธรรม โดยมีคณะกรรมการอีก 4 คณะกรรมการเป็นส่วนเสริม คือ

1. สภาการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมแห่งชาติ
2. คณะกรรมการการศึกษาพื้นฐาน
3. คณะกรรมการการศึกษาอุดมศึกษา
4. คณะกรรมการการศาสนาและวัฒนธรรม

ส่วนที่ 2 คือ การบริหารและการจัดการศึกษาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย มาตราที่ 4 และ มาตรา 42 จำนวน 2 มาตรา โดยเน้นให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีสิทธิในการจัดการศึกษาในระดับใดระดับหนึ่ง หรือทุกระดับ ตามความพร้อม ความเหมาะสม และความต้องการของท้องถิ่น รวมไปถึงการประสานงานและส่งเสริมจากกระทรวงหลัก เพื่อให้ประสิทธิภาพของการบริหาร และจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสอดคล้องกับนโยบาย และได้มาตรฐานการศึกษา

ส่วนที่ 3 การบริหารและการจัดการศึกษาเอกชน ประกอบด้วย 4 มาตรา ตั้งแต่มาตราที่ 43 ถึงมาตราที่ 46 ซึ่งได้กล่าวถึงการบริหารและการจัดการศึกษาของเอกชน ให้มีความเป็นอิสระ มีการกำกับติดตาม การประเมินคุณภาพและมาตรฐานการศึกษาจากรัฐ เช่นเดียวกับสถานศึกษาของรัฐ องค์กรที่บริหารและจัดการศึกษาเอกชน คือ สถานศึกษาเป็นองค์กรนิติบุคคล มีคณะกรรมการบริหารหลายฝ่าย สามารถจัดการศึกษาทุกระดับชั้น ทุกประเภท ตามที่กฎหมายกำหนด รัฐจะต้องส่งเสริมและสนับสนุนเงินอุดหนุน การลดหย่อนหรือการลดภาษี และสิทธิประโยชน์อื่น ตลอดจนการส่งเสริมและสนับสนุนด้านวิชาการ เพื่อความเป็นสถานศึกษาที่มีมาตรฐาน และพึ่งตนเองได้

ตาม พ.ร.บ. การศึกษาในหมวด 5 นี้ ส่วนใหญ่และเกือบทั้งหมด จะเป็นเรื่องการบริหารและจัดการศึกษาในภาครัฐบาล และองค์กรอื่นๆ ที่จะมีส่วนเกี่ยวข้องกับการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของชาติทั้งหมด โดยในเกือบทุกองค์กร ได้เน้นให้มีการบริหารการจัดการในรูปของคณะกรรมการ ซึ่งอาจจะประกอบด้วยบุคคลหลายระดับ นโยบายและเจตนาของ พ.ร.บ. ฉบับนี้ จะมีส่วนช่วยเสริมหนุน และพัฒนาการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรมของชาติ ไปในทางที่พึงประสงค์ของแต่ละท้องถิ่นมากขึ้น

มัธยมคารุณาอิม หมู่ที่ 4 ตำบลแหลมโพธิ์ อ.ยะหริ่ง จ.ปัตตานี เป็นองค์กรเล็ก ๆ ในชุมชนที่บริหาร และจัดการการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรมของชาติ ในระดับท้องถิ่น การศึกษาด้านนี้ เป็นกิจกรรมที่มีสยิดดำเนินการมาทั้งในอดีต และยังคงดำเนินอยู่ในปัจจุบัน ซึ่งเมื่อนโยบายและแผนงานต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นตาม พ.ร.บ. ฉบับนี้ แล้วองค์กรระดับมัธยม จะเป็นส่วนงานหนึ่งที่สามารถสนองรับการเปลี่ยนแปลงอย่างมีคุณภาพ การจัดการศึกษาพื้นฐานด้านศาสนาอิสลาม มีความจำเป็นจะต้องพิจารณาในการส่งเสริมและสนับสนุนตามความเหมาะสม และสอดคล้องกับความต้องการของชุมชน

หมวด 6 มาตรฐานและการประกันคุณภาพทางการศึกษา

ประกอบด้วย 5 มาตรา 47 ถึงมาตรา 57 ซึ่งเน้นเรื่องการมีระบบการประกันคุณภาพการศึกษา เพื่อให้มีคุณภาพและมีมาตรฐานการศึกษาในทุกระดับชั้น โดยให้มีระบบการประกันคุณภาพทั้งภายใน และภายนอกซึ่งจะเป็นการยกระดับมาตรฐาน และคุณภาพการศึกษามากยิ่งขึ้น การยกระดับมาตรฐานและคุณภาพ ของการศึกษาวissenschaftอิสลามขั้นพื้นฐาน ซึ่งจัดการและบริหารโดยมัธยมในปัจจุบัน จำเป็นต้องมีการพิจารณา กถันกรอง และหาแนวทางที่เหมาะสมที่สุด เพราะส่วนหนึ่งของการยกระดับมาตรฐาน และคุณภาพทางการศึกษา จะมีองค์ประกอบหลาย ๆ องค์ประกอบ อาทิ บุคลากร ซึ่งส่วนใหญ่คืออาสาสมัครของชุมชน ที่ไม่มีค่าตอบแทนที่ชัดเจน และแน่นอน ถึงแม้จะมีบ้าง แต่เล็กน้อยมาก เพราะเป็นเพียงค่าสมนาคุณเท่านั้น ด้านการเงิน ส่วนใหญ่จะเป็นเงินบริจาคจากผู้ปกครอง ผู้ใจบุญ และส่วน

หนึ่งที่ได้รับส่วนแบ่งจากซากาตพิตเราะฮ์ปีละครั้ง ซึ่งไม่สามารถชี้ชัดว่าจะมีเงินรายได้ มาสนับสนุนเพียงพอหรือไม่ การสนับสนุนจากภาครัฐไม่มีเลย ส่วนประกอบด้านอื่นๆ ที่จะ เกี่ยวเนื่องกันเช่น อาคารสถานที่ สื่อ สิ่งแวดล้อมของสถานศึกษา ประชาชนที่จะมามีส่วนร่วม ด้านการบริหารจัดการ เหล่านี้เป็นต้น เป็นองค์ประกอบที่สามารถเกื้อหนุน ให้การประเมินผล การ ประกันคุณภาพทางการศึกษาให้มีมาตรฐานมากยิ่งขึ้น

ดังนั้น ในหมวดนี้คณะกรรมการมัสยิด ที่บริหารโรงเรียนตาดีกา เห็นด้วยที่จะให้มี ระบบการประกัน แต่จำเป็นต้องมีการเสริมหนุนด้านวิชาการ งบประมาณอื่นๆ ที่เหมาะสม เพียงพอกับการบริหารและจัดการได้

หมวด 7 ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษา

หมวดนี้ พ.ร.บ. การศึกษาลบปีนี้ได้บัญญัติไว้ทั้งสิ้น 6 มาตรา ตั้งแต่มาตราที่ 52 ถึง มาตรา 57 ซึ่งเน้นให้กระทรวงมีหน้าที่ในการส่งเสริมกระบวนการผลิต การพัฒนาครู คณาจารย์ และบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณภาพ และมาตรฐานที่เหมาะสม โดยรัฐจะมีการสนับสนุน งบประมาณ การจัดตั้งองค์กรวิชาชีพครู ที่มีหลาย ๆ ฝ่ายเข้ามาบริหาร การมีส่วนร่วมของ ประชาชน ให้มากยิ่งขึ้น การใช้ทรัพยากรบุคคลในชุมชนให้เป็นประโยชน์ ต่อการพัฒนาการ ศึกษา

สิ่งที่กล่าวมาแล้วในบทอื่น ๆ ก่อนหน้านี้ว่า ครู อาจารย์ และบุคลากรทางการ ศึกษาที่จัดโดยมัสยิดคารุณานิคม หมู่ที่ 4 ตำบลแหลมโพธิ์ อ.ยะหริ่ง จ.ปัตตานี เขาเหล่านั้นมีส่วน เกี่ยวข้องในรูปแบบของอาสาสมัคร คณะครูมีระดับการศึกษาวิชาศานาระดับ 5-10 และ วิชาสามัญไม่สูงกว่าชั้นมัธยมศึกษาที่ 3 และส่วนใหญ่มีการศึกษาเพียงชั้นประถมศึกษาที่ 6

หมวด 8 ทรัพยากรและการลงทุนเพื่อการศึกษา

ในหมวด 8 ว่าด้วยทรัพยากร และการลงทุนเพื่อการศึกษา ได้บัญญัติไว้ 5 มาตรา ตั้งแต่มาตรา ที่ 58 ถึงมาตราที่ 62 ซึ่งเน้นให้มีการระดมด้านทรัพยากร และการลงทุน ด้านงบ

ประมาณที่รัฐองค์กรปกครองท้องถิ่น สถาบัน องค์กรชุมชน เช่น ครอบครัว ชุมชน สถาบันทางศาสนา ฯลฯ จะมีส่วนร่วม ในการเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมการศึกษาของชุมชน และที่ชัดเจนเป็นรูปธรรมใน พ.ร.บ. คือมาตรา 60 ข้อ (1) ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนทั่วไป เป็นค่าใช้จ่ายรายบุคคลที่เหมาะสมแก่ผู้เรียนการศึกษาระดับมัธยมศึกษา และการศึกษาขั้นพื้นฐานที่จัดโดยรัฐและเอกชนให้เท่าเทียมกัน ตลอดจนครอบคลุมในเรื่องการจัดสรรเงินกู้ แก่สถานศึกษา เอกชน เพื่อพึ่งพาตนเองตาม ข้อ (6) และ (7) จัดตั้งกองทุนเพื่อการศึกษาของรัฐ และเอกชน รวมทั้งมาตรา 61 ได้ให้รัฐจัดสรรเงินอุดหนุนการศึกษาที่จัดโดยบุคคล ครอบครัว องค์กรต่างๆ ที่อยู่ในชุมชน ตามความจำเป็นและเหมาะสม และเพื่อให้การจัดสรรดังกล่าวข้างต้น จะมีระบบการตรวจสอบติดตามและประเมินประสิทธิภาพ และประสิทธิผล

ในหมวดที่ 8 นี้ จะเอื้อประโยชน์แก่การจัดการ และการบริหารของมัธยมศึกษาตอนต้น ได้มากประการหนึ่งหากแผนงานมีรูปธรรมชัดเจนและแน่นอน

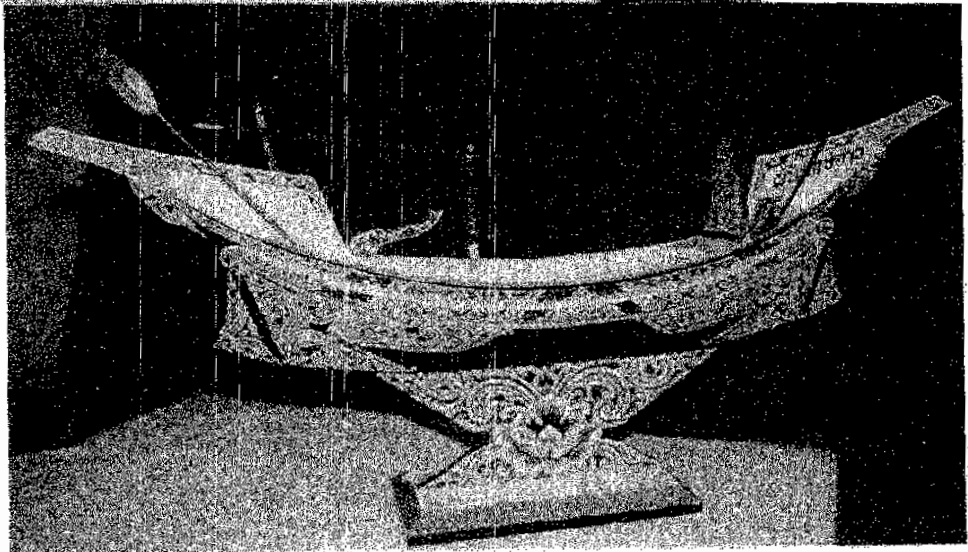
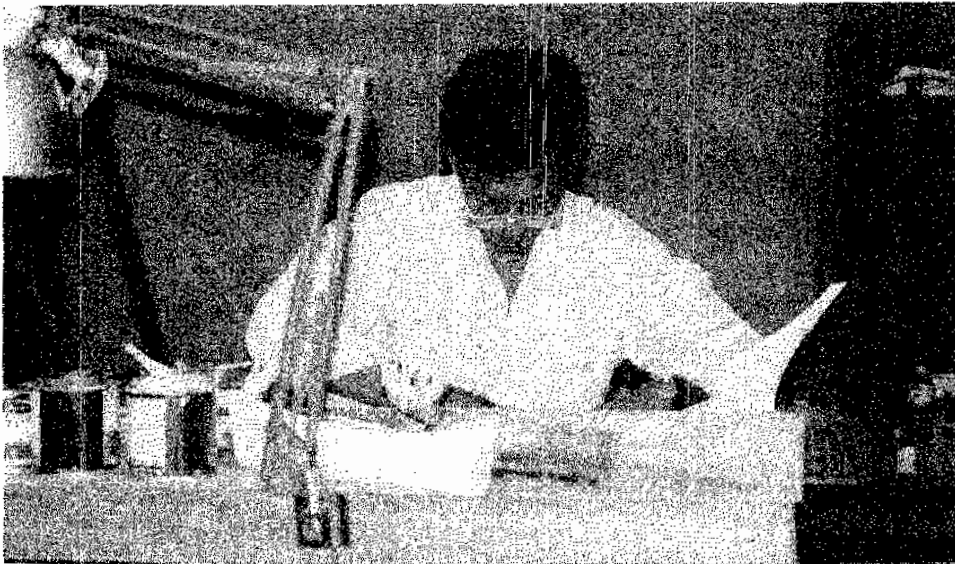
9. หมวด 9 เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา

หมวดที่ 9 เป็นหมวดที่ว่าด้วยเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาประกอบด้วย 7 มาตรา ตั้งแต่มาตรา 63 ถึงมาตรา 69 โดยมาตราที่ 63 64 67 69 เป็นภารกิจของรัฐในอันที่จะต้องสนับสนุน เช่นการจัดสรรคลื่นความถี่ สื่อตัวนำ โครงสร้างพื้นฐานอื่น ๆ ที่จำเป็นต่อการใช้สื่อ วิทยุ โทรทัศน์ วิทยุโทรคมนาคมและสื่อรูปอื่น ๆ ส่งเสริม สนับสนุนให้มีการผลิต พัฒนาแบบเรียนตำรา หนังสือทางวิชาการ สื่อสิ่งพิมพ์อื่น ๆ ตลอดจนงานวิจัยและพัฒนาการผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษา ที่สามารถตอบสนองการให้มีการใช้เทคโนโลยีอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต รัฐจะต้องจัดให้มีหน่วยงานกลางทำหน้าที่พิจารณา นโยบาย แผน ส่งเสริมและประสานการวิจัยการพัฒนาและการใช้ รวมทั้งการประเมินคุณภาพ การใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาด้วย

ในมาตราที่ 66 ผู้เรียนมีสิทธิได้รับการพัฒนาขีดความสามารถ ในการใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษา หากความรู้ข้อนี้ โดยให้มีการจัดกองทุนเพื่อพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาจากเงินอุดหนุนของรัฐตามมาตราที่ 68

การออก พ.ร.บ.การศึกษาฉบับนี้ เป็นการเปิดโอกาสให้รัฐและชุมชน ได้ใช้ประโยชน์ คลื่นความถี่จากสื่อประเภทต่างๆ ตลอดจนการได้รับความสะดวกอื่นๆ ที่จะได้รับ

การบริการจากรัฐ เป็นการพัฒนาระบบการเรียนการสอน ขั้นพื้นฐานของศาสนาอิสลาม ใน
 แนวทางที่เหมาะสมยิ่งขึ้น

บรรยายภาพ: เปาะเต๊ะหรือนายมะลิ กะอาบู ผู้สร้างตำนานคุณค่าแห่งภูมิปัญญาประชาชน